

ХРИСТО СМИРЕНСКИ ЗИМА

chitanka.info

*В полунощ по стъклата девица незрима
е докоснала с шепот уста —
по стъклата дъхът на безцветната зима
помразен е в сребристи цветя.*

*А след пир, а след звън пак самотен и бледен
приюти ме безмълвна тъма
и под черно крило угнетен и приведен,
препрочитам далечни писма.*

*И възкръсват пак празнични приказки чудни,
незабравена химна звучи
и преплитат над мене лъчи изумрудни
опечалени морни очи.*

*Но в света любовта е усмивката сетна
на поронена златна звезда
и проблеснала, гасне над нас мимолетна
с огнелика предсмъртна следа...*

*И напразно редят се миражите тленни,
призовали назад пролетта —
в полунощ по стъклата блестят помразени
сребросини бездушни цветя.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.